

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 – 2570)

เทศบาลตำบลชำสูง
อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

ประกาศเทศบาลตำบลข้าสูง

เรื่อง การอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

.....

ด้วยเทศบาลตำบลข้าสูงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาเทศบาล ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อใช้แผนพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูงเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูงและสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลข้าสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ จึงอนุมัติแผนพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และประกาศใช้แผนพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูง ดังรายละเอียดแนบท้ายประกาศฉบับนี้ อนึ่ง หากประชาชนผู้ใดสนใจจะขอข้อมูล หรือขอเอกสารแผนพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูง หรือขอเข้าตรวจสอบเอกสารแผนพัฒนาตำบลข้าสูงดังกล่าว ให้ยื่นคำร้องขอข้อมูลข่าวสารได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบลข้าสูง ในวัน และเวลาราชการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายวรรณะชัย โพธิ์ศรี)

นายกเทศมนตรีตำบลข้าสูง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๓๖
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๐๑

ส่วนที่ 1

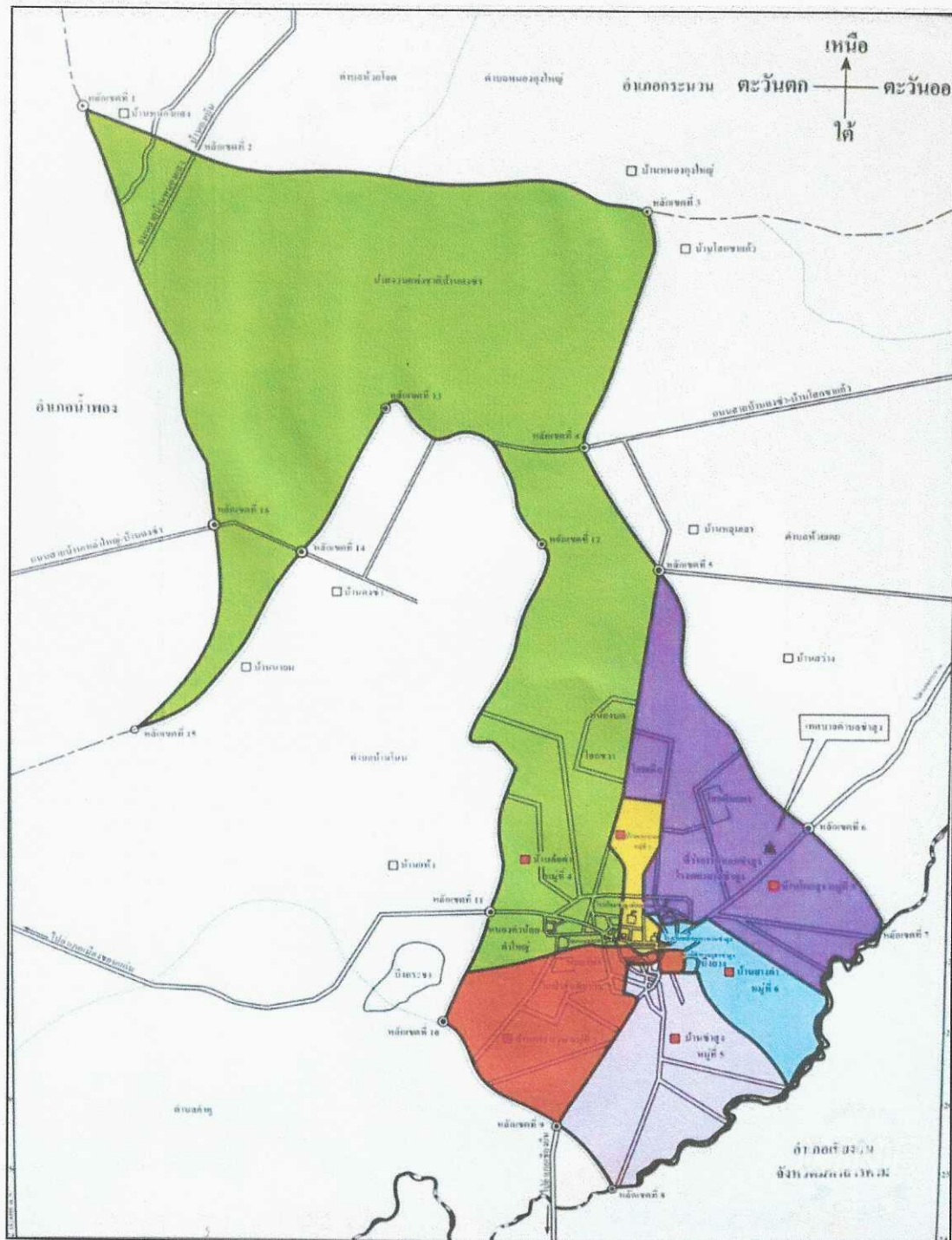
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. สภาพทั่วไป

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ของเทศบาล และอาณาเขตของเทศบาลตำบล

เทศบาลตำบลข้าสูงตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลกระนวน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่ในเขตเทศบาล 62.71 ตร.กม. มีระยะทางห่างจากจังหวัดขอนแก่น 36 กม.

ที่ตั้งของเทศบาลตำบลชำสูง มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

- ทิศเหนือ มีพื้นที่ติดต่อกับ อบต.ห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น
 ทิศใต้ มีพื้นที่ติดต่อกับ อบต.คูคำ อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น
 ทิศตะวันออก มีพื้นที่ติดต่อกับ ลำห้วยสายบาตร อำเภอชื่นชม จังหวัดมหาสารคาม
 ทิศตะวันตก มีพื้นที่ติดต่อกับ อบต.บ้านโนนและอบต.คูคำ อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสูงสภาพดินร่วนปนทรายและพื้นที่บางส่วนเป็นดินเหนียว มีลำห้วยไหลผ่าน 1 สาย คือ ห้วยสายบาตร มีน้ำไหลผ่านช่วงฤดูฝน แต่ในช่วงฤดูแล้งจะมีน้ำเหลือในลำห้วยตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำสำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรมและประมงพื้นบ้านที่สำคัญ

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น 3 ฤดู ดังนี้

- ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือน กุมภาพันธ์ ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม ภูมิอากาศแห้งแล้งมาก โดยเฉพาะเดือนเมษายน มีอุณหภูมิสูงเฉลี่ย 30 องศาเซลเซียส
 ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม หรือต้นเดือนมิถุนายน ไปสิ้นสุดเดือนตุลาคม
 ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนตุลาคม ไปสิ้นสุดเดือนกุมภาพันธ์ โดยเฉลี่ยอุณหภูมิ 23 องศาเซลเซียส

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลชำสูง จะเป็นดินร่วนปนทราย แต่จะมีบางส่วนเป็นดินเหนียว บริเวณที่เป็นดินทรายหรือดินร่วนปนทรายจะมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ แต่ในบริเวณที่เป็นดินเหนียวเมื่อละเอียดจะมีความอุดมสมบูรณ์มาก ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินแบ่งเป็นพื้นที่เกษตรกรรมร้อยละ 60 พื้นที่อยู่อาศัยและการพาณิชย์ร้อยละ 30 และพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 10

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง เทศบาลตำบลชำสูง แบ่งหมู่บ้านออกเป็น 6 หมู่บ้าน ครอบคลุม 6 หมู่บ้าน ในเขตตำบลกระนวน อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย

1. บ้านกระนวน	หมู่ที่ 1	ตำบลกระนวน	มีกำนันตำบลกระนวนปกครองดูแล
(นางสาววิลาวัลย์ โพธิ์ศรี)
2. บ้านกระนวน	หมู่ที่ 2	ตำบลกระนวน	มีผู้ใหญ่บ้านปกครองดูแล
(นายวัชรพงศ์ มุ่งคุณคำขาว)
3. บ้านโคกสูง	หมู่ที่ 3	ตำบลกระนวน	มีผู้ใหญ่บ้านปกครองดูแล
(นางสุนทรี บุญมาก)
4. บ้านอ้อคำ	หมู่ที่ 4	ตำบลกระนวน	มีผู้ใหญ่บ้านปกครองดูแล
(นายภาณุพงษ์ สุเพ็งคำ)
5. บ้านชำสูง	หมู่ที่ 5	ตำบลกระนวน	มีผู้ใหญ่บ้านปกครองดูแล
(นางบัวบาน อาสาสนา)
6. บ้านยางคำ	หมู่ที่ 6	ตำบลกระนวน	มีผู้ใหญ่บ้านปกครองดูแล
(นายสัมฤทธิ์ โพธิ์ศรี)

2.2 การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลข้าสูง มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาล จำนวน 4,180 คน (ข้อมูลปีล่าสุด 2564) แบ่งเขตการเลือกตั้ง ออกเป็น 2 เขต ได้แก่

- เขตเลือกตั้งที่ 1 ประกอบด้วย ชุมชนอุดมทรัพย์ หมู่ที่ 3, ชุมชนสร้างสันติหลานหลวงปู่พระเจ้าใหญ่ หมู่ที่ 5 และชุมชนยางคำ หมู่ที่ 6

- เขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบด้วย ชุมชนศาลหลักเมือง หมู่ที่ 1, ชุมชนบึงยาง หมู่ที่ 2 และชุมชนคำเจริญ หมู่ที่ 4

3. ประชากร

3.1 จำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลข้าสูงมีทั้งหมด 5,297 คน แบ่งเป็นชาย จำนวน 2,588 คน หญิง จำนวน 2,709 คน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 1,913 ครัวเรือน ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	ชาย	หญิง	รวมประชากร	ครัวเรือน
1	กระนวน	372	397	769	267
2	กระนวน	385	412	797	278
3	โคกสูง	469	442	911	335
4	อ้อคำ	509	563	1,072	398
5	ข้าสูง	602	633	1,235	388
6	ยางคำ	221	262	515	243
รวมทั้งหมดในเขตเทศบาล		2,588	2,709	5,297	1,913

* ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2564

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

ในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา มี 2 แห่ง คือ
 - โรงเรียนบ้านกระนวนข้าสูง (โรงเรียนรัฐบาล)
 - โรงเรียนอนุบาลศรีข้าสูง (โรงเรียนเอกชน)
- ระดับมัธยมศึกษา มี 1 แห่ง คือ
 - โรงเรียนข้าสูงพิทยาคม (สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น)
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลตำบลข้าสูง จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์บริการการศึกษาครอบครัวและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 1 แห่ง

4.2 สาธารณสุข

ในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง มีสถานบริการสาธารณสุข ดังนี้

- โรงพยาบาลข้าสูง (ขนาด 30 เตียง) จำนวน 1 แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกระนวน จำนวน 1 แห่ง
- คลินิกเอกชน จำนวน 2 แห่ง
- ร้านยา จำนวน 2 แห่ง

4.3 อาชญากรรม

ในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง มีข้อมูลอาชญากรรม ดังนี้

-ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต	0	ราย
-ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1	ราย
-ลักทรัพย์	1	ราย
-ฐานความผิดพิเศษ	0	ราย
-คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย		
- ยาเสพติด	20	ราย
-จำหน่าย/ครอบครองเพื่อจำหน่าย	6	ราย
-ครอบครอง	6	ราย
-เสพยาเสพติด	20	ราย
-การพนัน	2	ราย
-การพนันอื่น ๆ	2	ราย
-ความผิดเกี่ยวกับการควบคุม	2	ราย

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคม การเดินทางจากเทศบาลข้าสูงไปยังตัวจังหวัดขอนแก่น สามารถเดินทางได้ 4 เส้นทาง ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดินสายข้าสูง – กระนวน – ขอนแก่น	ระยะทาง	89 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินสายข้าสูง – เชียงยืน – ขอนแก่น	ระยะทาง	45 กิโลเมตร
- ทางหลวงชนบท สายข้าสูง – โคกสี – ขอนแก่น	ระยะทาง	36 กิโลเมตร
- ทางหลวงชนบท สายข้าสูง – บ้านเข็ง – ขอนแก่น	ระยะทาง	31 กิโลเมตร

การคมนาคม การจราจร(ทางสายสำรอง) ถนนตรอกซอยในหมู่บ้านชุมชนมีจำนวน 106 สาย ความยาว 84.368 กิโลเมตร ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน 69 สาย ความยาว 26.282 กิโลเมตร ถนนลาดยาง จำนวน 2 สาย ความยาว 6.753 กิโลเมตร และถนนเพื่อการเกษตร (ลูกรัง,ถนนดิน) จำนวน 35 สาย ความยาว 51.603 กิโลเมตร

5.2 การไฟฟ้า

การบริการด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชนเขตเทศบาลตำบลข้าสูงมีไฟฟ้าใช้อยู่ในความควบคุมของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคส่วนแยกอำเภอข้าสูง การไฟฟ้าที่นำประโยชน์มีหลายประเภท ได้แก่ บ้านพักอาศัยเพื่อการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม ส่วนราชการ และไฟฟ้าสาธารณะตามชุมชน จำนวน 486 จุด ในเขตเทศบาลครอบคลุมเขตชุมชน แต่ยังมีบางส่วนของชุมชนที่ต้องการให้มีการขยายไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

5.3 การประปา

มีระบบประปาผิวดินของเทศบาลตำบลข้าสูง จำนวน 1 แห่ง มีกำลังการผลิตวันละ 400 ลูกบาศก์เมตร ให้บริการประชาชนในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง และบ้านบ่อใหญ่ ตำบลคูคำ จำนวน 382 ราย และยังมีระบบประปาบาดาลของหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง มีคณะกรรมการประปาหมู่บ้านบริหารจัดการกันเองครอบคลุมทุกหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง

5.4 การติดต่อสื่อสาร

ในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง มีที่ตั้งเสาส่งสัญญาณในระบบโทรศัพท์มือถือจำนวน 4 แห่ง ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตเทศบาล ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและยังมีระบบ wifi ของเทศบาลตำบลข้าสูง เพื่อบริการประชาชนในชุมชน ที่จุดสาธารณะศูนย์กลางของชุมชน

5.5 ไปรษณีย์หรือการขนส่ง

ในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง มีศูนย์ตัวแทนไปรษณีย์ไทย ประจำตำบลกระนวน จำนวน 1 แห่ง ไปรษณีย์เอกชน จำนวน 3 แห่ง และบริษัทรับส่งพัสดุเอกชน จำนวน 3 แห่ง (Kerry,Flash Express,J&T Express)

6. ระบบเศรษฐกิจ

ข้อมูลพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2564 จากการสำรวจทั้งหมด 1,913 ครัวเรือน 5,297 คน พบว่า รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี) จำนวน 55,636.25 บาท รายจ่ายบุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี) จำนวน 26,634.03 บาท รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี) จำนวน 169,935.17 บาท รายจ่ายครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี) จำนวน 81,350.90 บาท (ข้อมูลปี พ.ศ. 2562)

6.1 พื้นที่การเกษตร

พื้นที่การเกษตรมีประมาณ 9,113.09 ไร่ จำนวนเกษตรกรที่ยึดอาชีพด้านการเกษตรกร เป็นอาชีพหลักประมาณ 1,329 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 69.47 ของครัวเรือนทั้งหมด(ข้อมูลปี พ.ศ. 2563)

- พืชเศรษฐกิจ คือ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง
- พืชสวนได้แก่ แตงโม ข้าวโพด และถั่ว

6.2 การบริการ

ในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง มีแหล่งการบริการดังนี้

- ธนาคาร จำนวน 1 แห่ง คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาข้าสูง และยังมีตู้บริการเงินด่วน (ATM) ของ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เพื่อการเกษตร จำนวน 1 แห่ง ธนาคารกรุงไทย จำนวน 1 แห่ง ธนาคารกสิกรไทย จำนวน 1 แห่ง และธนาคารออมสิน จำนวน 1 แห่ง
- รีสอร์ท/ที่พัก จำนวน 3 แห่ง (คุ้มแคนทองรีสอร์ท, เรือนไม้รีสอร์ท, เศรษฐีรีสอร์ท)

6.3 การท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง มีแหล่งท่องเที่ยว คือ

- วัดโพธิ์ชัย เป็นที่ประดิษฐานของหลวงปู่พระเจ้าใหญ่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- วัดป่าข้าสูงนาราม

6.4 การพาณิชย์

ในเขตเทศบาลตำบลชำสูง มีแหล่งการค้าและพาณิชย์ดังนี้

- ร้านค้าทั่วไป จำนวน 39 แห่ง
- ร้านอาหาร จำนวน 14 แห่ง
- ร้านขายยา จำนวน 2 แห่ง
- สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 3 แห่ง
- ตลาดสดเทศบาล จำนวน 1 แห่ง
- ตลาดสดเอกชน จำนวน 1 แห่ง
- มีร้านสะดวกซื้อเซเว่นอีเลฟเว่น (7-11) จำนวน 1 แห่ง
- มีตลาดนัดถนนคนเดินชำสูง ทุกเย็นวันเสาร์
- ร้านซ่อมรถ จำนวน 8 แห่ง

6.5 อุตสาหกรรม

ในเขตเทศบาลตำบลชำสูง มีแหล่งอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ดังนี้

- โรงงานเฟอร์นิเจอร์ จำนวน 1 แห่ง,
- โรงงานผลิตน้ำแข็งและน้ำดื่ม จำนวน 1 แห่ง
- โรงงานผลิตน้ำดื่ม จำนวน 2 แห่ง

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนเทศบาลตำบลชำสูง ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอื่น ๆ ศาสนสถาน

6 แห่ง คือ

- วัดโพธิ์ชัย อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 2 ,หมู่ที่ 5 ตำบลกระนวน
- วัดยางไย อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 3 ,หมู่ที่ 6 ตำบลกระนวน
- วัดमारวิชัย อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 1 ,หมู่ที่ 4 ตำบลกระนวน
- วัดป่าสันติธรรม อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5
- วัดป่าชำสูงวนาราม อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 3
- สำนักสงฆ์ดงสวรรค์ อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 4
- มีพระพุทธรูปปางสะดุ้งมาร ก่อสร้างสมัยทวารวดี นามว่า
“หลวงปู่พระเจ้าใหญ่” ประดิษฐานที่วัดโพธิ์ชัย เป็นที่เคารพสักการะของ
ประชาชนในเขตเทศบาลและประชาชนทั่วไป
- สำนักสงฆ์ดงสวรรค์ อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลกระนวน

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

ประชาชนในเขตเทศบาลได้รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีตามฮีตสิบสองคองสิบสี่ไว้ ดังนี้

- งานขึ้นปีใหม่
- งานสงกรานต์
- งานเข้าพรรษา
- งานประเพณีออกพรรษา
- งานบุญมหาชาติ
- งานประเพณีบุญบั้งไฟ
- งานทอดผ้าป่า
- งานทอดกฐิน เป็นต้น
- บุญข้าวสาก

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 แหล่งน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญในเขตเทศบาลตำบลชำสูง ได้แก่ บึงยาง มีเนื้อที่ 25 ไร่ เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สามารถจัดเก็บน้ำได้จำนวนมากซึ่งรองรับน้ำที่ไหลมาจากด้านทิศตะวันตกของเทศบาล ห้วยสายบาตรมีน้ำไหลผ่านตลอดปี หนองค่าน้อย หนองคำใหญ่ เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรของประชาชน และบึงกะชาเป็นแหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตประปาเทศบาล หนองบ่อ และหนองอู้อยู่

8.2 ป่าไม้ ป่าชุมชน เทศบาลตำบลชำสูงมีพื้นที่ป่าไม้ ป่าชุมชน 9,375 ไร่

9. สิ่งแวดล้อม

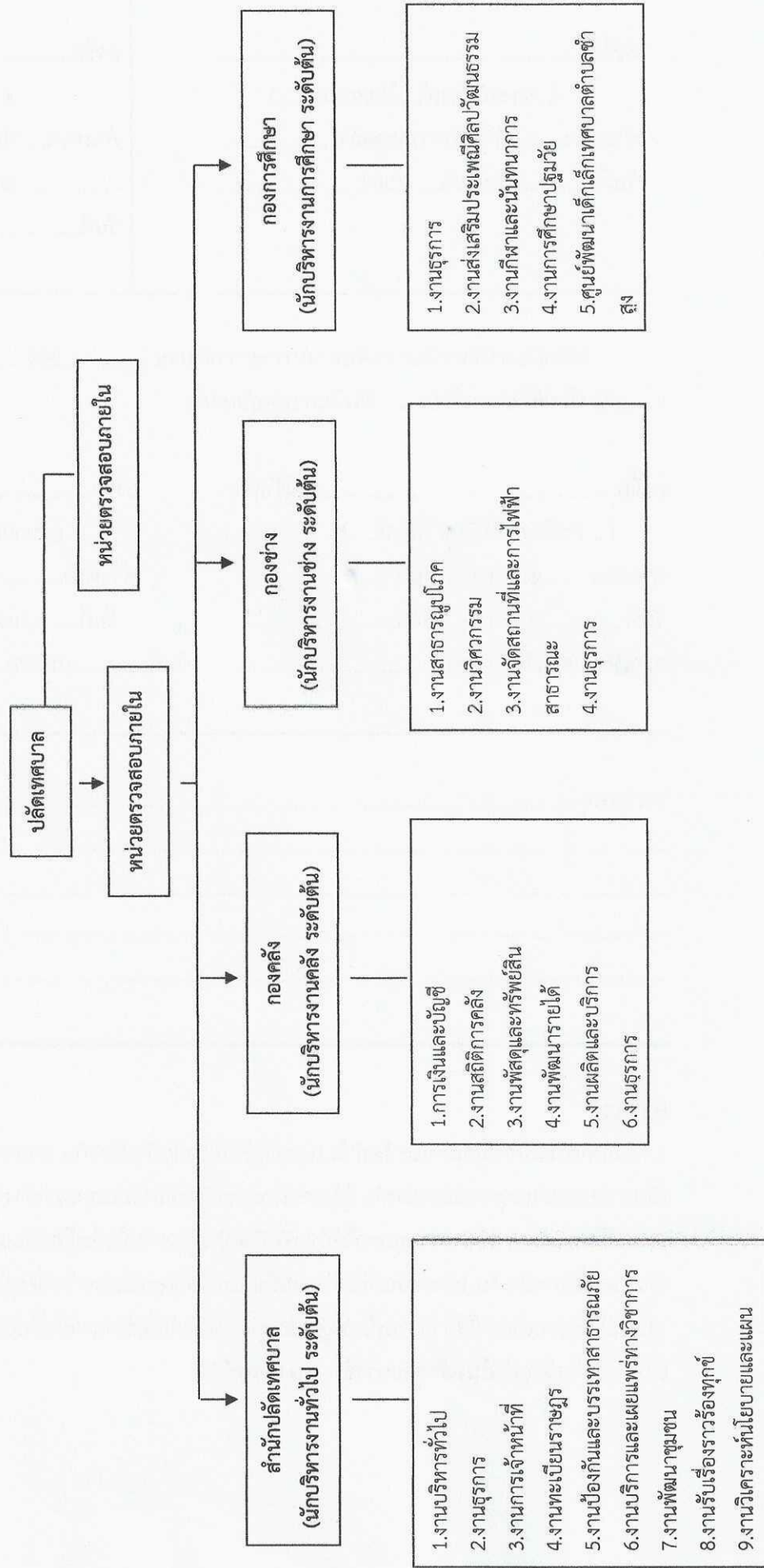
ในเขตเทศบาลตำบลชำสูง มีแหล่งนันทนาการและพักผ่อน ดังนี้

- สวนสาธารณะ จำนวน 2 แห่ง คือ สวนสาธารณะบึงยาง และสวนสาธารณะหนองค่าน้อย-คำใหญ่ และสามารถพัฒนาหนองอู้อยู่เป็นสวนสาธารณะ ที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ป้ายางนา หมู่ที่ 2
- สนามกีฬาเทศบาลตำบลชำสูง จำนวน 1 แห่ง
- ขยะ ปริมาณขยะในเขตเทศบาลตำบลชำสูงมีปริมาณ 8.6 ตัน/วัน การกำจัดขยะใช้วิธีฝังกลบและเผา

10. ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของเทศบาล

การพิจารณาศักยภาพของเทศบาลตำบลข้าสูง อาจพิจารณาจากโครงสร้างทางด้านการเมืองการบริหาร ของเทศบาลตำบลข้าสูง รวมทั้งอัตรากำลังและงบประมาณของเทศบาลที่ผ่านมา ดังนี้

โครงสร้างการบริหารเทศบาลข้าสูง

3.1 ด้านการเมืองการบริหาร

องค์การเทศบาลตำบลข้าสูง ประกอบด้วย

(1) สภาเทศบาล ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และตรวจสอบการบริหารราชการของฝ่ายบริหาร ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 จำนวน 12 คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี สภาเทศบาลมีประธานสภาเทศบาลหนึ่งคน รองประธานสภาเทศบาลหนึ่งคน และเลขานุการสภาเทศบาลหนึ่งคน

(2) นายกเทศมนตรี ทำหน้าที่บริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบาย ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 มีรองนายกเทศมนตรีสองคน เลขานุการนายกเทศมนตรีหนึ่งคน และมีที่ปรึกษานายกเทศมนตรีอีก 1 คน ซึ่งมาจากการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี

ทั้งนี้ นายกเทศมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด มอบนโยบายให้ปลัดเทศบาล เป็นผู้บังคับบัญชา พนักงานเทศบาล และลูกจ้างเทศบาล รองจากนายกเทศมนตรี และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย

คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลข้าสูง ประกอบด้วย

1. นายวรรณชัย	โพธิ์ศรี	นายกเทศมนตรีตำบลข้าสูง
2. นางทองพาด	โคตรบุญเรือง	รองนายกเทศมนตรีตำบลข้าสูง
3. นายสำเริง	สุเพ็งคำ	รองนายกเทศมนตรีตำบลข้าสูง
4. นายสุวรรณ	ตันภูมิ	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
5. นายจตุรงค์	โพธิ์ศรี	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลข้าสูง
6. นายจำมะลี	โพธิ์ศรี	ประธานสภาเทศบาล
7. นายสมหมาย	อาสาสนา	รองประธานสภาเทศบาล
8. นายทนต์ศักดิ์	โพธิ์ศรี	เลขานุการสภาเทศบาล
9. นายอุทัย	ชินคำหาร	สมาชิกสภาเทศบาล
10. นายชัยชาติ	บุตรแสง	สมาชิกสภาเทศบาล
11. นายคำดี	กาฬพันธ์	สมาชิกสภาเทศบาล
12. นางสงวน	แก้วใส	สมาชิกสภาเทศบาล
13. นายบุญเกิด	อาสาสนา	สมาชิกสภาเทศบาล
14. นายชัยสิทธิ์	โคตรบุญเรือง	สมาชิกสภาเทศบาล
15. นายรุ่งอรุณ	ธรรมจิตติ	สมาชิกสภาเทศบาล
16. นายทองปุ่น	ไถยสวน	สมาชิกสภาเทศบาล
17. นางทิพย์วรินทร์	ธรรมจิตติ	สมาชิกสภาเทศบาล

3.2 ส่วนการบริหารงานประจำของเทศบาล

การบริหารงานประจำของเทศบาลตำบลชำสูง ได้แบ่งส่วนการบริหารงานออกเป็นสำนักงาน กอง ฝ่าย และงาน โดยมีหัวหน้าส่วนการบริหารที่เรียกว่า หัวหน้าสำนัก หรือหัวหน้ากอง เป็นผู้บังคับบัญชาของสำนัก/กองนั้นๆ และภายในสำนัก/กอง จะแยกเป็นฝ่ายและงาน ในฝ่ายและงาน จะมีหัวหน้าฝ่ายและหัวหน้างาน นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานตรวจสอบภายใน ซึ่งการบังคับบัญชาและการบริหารงานขึ้นตรงต่อปลัดเทศบาล

ลำดับ ที่	กอง/ฝ่าย	พนักงาน	ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง	พนักงานจ้าง เหมาบริการ	รวม
1	ปลัดเทศบาล	1	-	-	-	1
2	รองปลัดเทศบาล	ว่าง	-	-	-	-
3	สำนักปลัดเทศบาล	9	3	11	8	32
4	กองคลัง	4	1	3	2	10
5	กองช่าง	4	-	3	4	11
6	กองการศึกษา	3	-	4	1	8
7	หน่วยงานตรวจสอบภายใน	1	-	-		1
8	พนักงานครูเทศบาล	2	-	-		2
รวมทั้งสิ้น		24	4	21	15	64

(ณ 30 ก.ย. 2564)

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม 6 คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาตินับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบ

กับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับ

ประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี 2574 จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนานบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ การกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

4.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

4.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความ

เป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการ

อย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(3) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย

(5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- (8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

ภาค

1.2 ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

เทศบาลตำบลข้าสูง ได้จัดทำแผนพัฒนาเทศบาลที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2561 - 2565) จะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 และการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 อยู่ระหว่างการดำเนินการ โดยมุ่งพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy)
2. ด้านสังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค High Opportunity Society
3. ชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-friendly Living)
4. ด้านปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's

Transformation)

เมื่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ต่อไป

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 – 2570)

เนื่องด้วย แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2561 – 2565) จะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 โดยการจัดทำแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 – 2570) อยู่ระหว่างการจัดทำของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

1. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (อุดรธานี หนองคาย เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ)
2. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)
3. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)
4. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)
5. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (อุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ)

เมื่อแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 – 2570) ยังไม่ประกาศใช้ เทศบาลตำบลชำสูง จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้สอดคล้องกับร่างแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 – 2570) และเมื่อแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 – 2570) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาภาคฯ ต่อไป และใช้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2561-2565) เป็นกรอบทิศทางการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลไปพลางก่อน

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2561 – 2565)

1. ยุทธศาสตร์บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
2. ยุทธศาสตร์แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
3. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
5. ยุทธศาสตร์ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียง (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
6. ยุทธศาสตร์พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น) ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2561 – 2565) จะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 โดยการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 – 2570) อยู่ระหว่างขั้นตอนรับฟังความคิดเห็น และการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570)

เมื่อแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 – 2570) ยังไม่ประกาศใช้ เทศบาลตำบลข้าสูง จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2561 – 2565) และเมื่อแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 – 2570) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ต่อไป

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566-2570)

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- 1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ
- 2) มูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น
- 3) สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น
- 4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมมั่นคงอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม 3 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง
ประเด็นที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการการ
ท่องเที่ยวเชิงคุณค่าเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นที่ 3 อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก้าวสู่ระบบ
เศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ สาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

ประเด็นที่ 4 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชน พื้นที่ และเมืองมีความ
เจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) อยู่ระหว่างการจัดทำ ทั้งนี้ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้แจ้งยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. 2566 – 2570) โดยในรายละเอียดสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาของจังหวัด (ประเด็นยุทธศาสตร์) ดังนี้

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- 1) อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2
- 2) ระดับความสุขของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2
- 3) การกระจายรายได้ดีขึ้นลดความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ต่ำกว่า 0.41

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- 1) พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
- 2) พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการ

ลงทุนและการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม 3 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง

ประเด็นที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

ประเด็นที่ 3 การส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

ประเด็นที่ 4 การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

ประเด็นที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

ประเด็นที่ 6 การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมี

ส่วนร่วม

เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) ยังไม่ประกาศใช้ เทศบาลตำบลชำสูง จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) และเมื่อแผนพัฒนาขอนแก่น ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดฯ ต่อไป

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. 2566 – 2570)

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

พันธกิจ

1. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
2. พัฒนาคมนาคมมีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
3. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
4. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว

5. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
6. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล อย่างยั่งยืน
7. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเสริมสร้างสุขภาวะ
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. 2566 – 2570) ของเทศบาลตำบลข้าสูง มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เนื่องจากการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่นยังไม่แล้วเสร็จ จึงจำเป็นต้องใช้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. 2566-2570) และเมื่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดฯ ต่อไป

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูง

“เทศบาลตำบลข้าสูง เป็นเลิศด้านการบริหารจัดการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สร้างเมื่อน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการจัดการอย่างสมดุลและยั่งยืน” และมีนโยบายการบริหารและการพัฒนาเทศบาลตำบลข้าสูง ดังนี้

2.1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- การพัฒนาเมือง ชุมชน สิ่งก่อสร้าง เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน การเกษตร การคมนาคมต่าง ๆ ในเขตเทศบาล
- ขยายเขตไฟฟ้าให้ได้รับความสะดวกในท้องไร่ท้องนา ออกเลขที่บ้านให้ถูกต้องในด้านความเป็นอยู่
- ให้มีพลังงานแสงอาทิตย์ให้ผู้มีบทบาทรับผิดชอบให้ถูกต้อง ขยายไปยังท้องไร่ท้องนา
- บำรุงซ่อมแซมถนนในเขตหมู่บ้านทั้งหมู่บ้านและขยายเขตถนนให้เหมาะสม

2.1.2 ด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรม

- พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐานตามหลักเกณฑ์ชี้วัด
- สนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนได้รับการพัฒนาตามวัยอันสมควร
- สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายให้ได้มาตรฐานพร้อมจัดหาอุปกรณ์เครื่องออกกำลังกาย ห่วงโกลยาเสฟติด
- ส่งเสริมทุนบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
- การบริการรถ ems รถเคลื่อนที่เร็ว ต้องได้ใช้ประโยชน์สูงสุด ถูกประเภทการใช้งาน ไม่แอ้งกับระเบียบ

การปฏิบัติ

2.1.3 ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- ปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สาธารณะบึงยาง เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- บริหารจัดการขยะที่ถูกสุขลักษณะปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม
- ปรับปรุงสวนหย่อมและปรับปรุงภูมิทัศน์รอบเทศบาลให้สวยงาม
- ปรับปรุงตลาดสดให้สะอาดถูกหลักสุขาภิบาลและได้มาตรฐาน
- สุขภาพถูกหลักอนามัย ตั้งงบประมาณในการป้องกันเกี่ยวกับโรคพยาธิที่เกิดจากอาหารที่ไม่สุกไม่

สะอาด

2.1.4 ด้านเศรษฐกิจชุมชน

-จัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนการปลูกพืชผัก ปลูกข้าวให้ถูกวิธีโดยมีวิทยากรที่มีความรู้มาให้
ความรู้ที่ถูกต้องถูกหลักการ

- การบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีน้ำสะอาดดื่ม
- จัดโครงการอบรมสนับสนุนการมีอาชีพชุมชนเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน

2.1.5 ด้านการบริหารจัดการ

-ใช้หลักการบริหารแบบธรรมาภิบาลโดยใช้หลักนิติธรรม คุณธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีส่วนร่วมใน
การทำงาน ร่วมรับผิดชอบประหยัดและคุ้มค่า

- มุ่งเน้นการบริการรวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส เสมอภาคและเป็นธรรม
- ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์ ทำเอกสารความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย กฎจราจร ให้ความรู้
เกี่ยวกับการใช้รถมอเตอร์ไซด์เพื่อป้องกันปัญหาอุบัติเหตุในท้องถิ่น
- การจัดเทศบาลเคลื่อนที่พบประชาชนเพื่อรับฟังปัญหาของพี่น้องประชาชน
- การออกประชาคมแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพองค์กรจัดตั้ง เช่น อปพร. กรรมการชุมชน อสม. ฯลฯ

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลชำสูง ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

2.3 เป้าประสงค์

เป้าประสงค์/แนวทางในการพัฒนา

1. การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว
2. มีระบบสาธารณสุขไปทั่วถึงและเพียงพอ
3. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอ
4. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
5. อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
6. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
7. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรง
8. ประชาชนได้รับสวัสดิการที่ดีอย่างเพียงพอ
9. ประชาชนปลอดภัยจากปัญหาเสพติดและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
11. พัฒนางองค์กรให้มีการบริหารจัดการที่ดี

2.4 ตัวชี้วัด

1. จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา
2. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะ ระบบประปา ได้รับการก่อสร้าง/บำรุงรักษาและเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของผู้รับบริการให้มีความพึงพอใจต่อการบริการ
4. ร้อยละของระบบจราจรที่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
5. ระดับความสำเร็จของแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาสามารถกักเก็บน้ำได้เพิ่มขึ้น
6. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านการเกษตร
7. ร้อยละของจำนวนประชากรที่มีการประกอบอาชีพ
8. ร้อยละของจำนวนประชากรมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้น
9. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
10. ร้อยละของประชากรมีระบบบริการสุขภาพที่ดีมาตรฐานและทั่วถึง
11. ระดับความสำเร็จของการจัดการศึกษา
12. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการสงเคราะห์
13. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนกีฬาและนันทนาการและจำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาฟื้นฟู
14. ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ระบบบำบัดน้ำเสีย และการบริหารการจัดการขยะ สิ่ง ปฏิกูล
15. ความพึงพอใจในการบริหารงานเทศบาล
16. จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงาน

17. จำนวนการให้บริการ การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตามหลักการ
บริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีที่เพิ่มขึ้น

18. ระดับความสำเร็จของชุมชนมีความเข้มแข็งและเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น

19. ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน

20. ร้อยละหมู่บ้านที่มีการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อ
สนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบ
เรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ

2. เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชน
ท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะใน
การพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์
การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
และแก้ไขปัญหาความยากจน

3. เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย
ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านสาธารณสุข ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้

4. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้เกิดปัญหาภายในชุมชนซึ่ง
เป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

5. เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของ
ภาครัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการ
บ้านเมืองที่ดี

2.6 กลยุทธ์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
1. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อ ระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก	1. จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา
2. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ	2. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะ ระบบประปา ได้รับการก่อสร้าง/ บำรุงรักษาและเพิ่มขึ้น
3. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการน้ำประปา การ ให้บริการกิจการประปา	3. ร้อยละของระบบจราจรที่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
4. การจัดบริการสาธารณะเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด	4. ระดับความสำเร็จของแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา สามารถกักเก็บ น้ำได้เพิ่มขึ้น
5. พัฒนาระบบการจราจร	
6. พัฒนาแหล่งน้ำที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน	

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
1.การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา 2.การพัฒนาส่งเสริมด้านสาธารณสุข สุขภาพและอนามัย 3.การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน 4.การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ 5.การพัฒนาด้านวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	1.ระดับความสำเร็จของการจัดการศึกษา 2.ร้อยละของประชากรมีระบบบริการสุขภาพที่ดี มาตรฐานและทั่วถึง 3.จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนกีฬาและนันทนาการและจำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาฟื้นฟู 4.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
1.ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร 2. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ 3. ปรับปรุง พัฒนา ตลาดชุมชนและตลาดกลางให้เป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าและเป็นศูนย์รวม กระจายสินค้าอุปโภคบริโภค	1.จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านการเกษตร 2.ร้อยละของจำนวนประชากรที่มีการประกอบอาชีพ 3.ร้อยละของจำนวนประชากรมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้น

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
1. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นและการจัดการสิ่งแวดล้อม 2. การบริหารจัดการน้ำเสีย 3. การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	1.จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนกีฬาและนันทนาการและจำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาฟื้นฟู 2.ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบบำบัดน้ำเสีย และการบริหารการจัดการขยะ สิ่ง ปฏิกูล

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
1.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม	1.จำนวนการให้บริการ การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตามหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีที่เพิ่มขึ้น
2.ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานหรือการบริการสาธารณะ	2.ระดับความสำเร็จของชุมชนมีความเข้มแข็งและเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น
3.ส่งเสริมการพัฒนาระบบการบริการประชาชนให้เป็นไปตามมาตรฐาน	3.ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลข้าสูง จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ

สร้างเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและหลักธรร

มาภิบาล

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีความก้าวหน้า ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. 2566 – 2570) ของเทศบาลตำบลข้าสูง มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังนี้

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสถานการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาเทศบาล

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานการณ์การพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน / อุปสรรค
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<u>จุดแข็ง</u> - มีโครงข่ายการคมนาคมที่สามารถติดต่อได้ตลอดทั้งท้องถิ่น อำเภอและจังหวัด <u>โอกาส</u> - พื้นที่เขตเทศบาลเป็นที่ตั้งที่ว่าการอำเภอ ส่วนราชการในระดับภูมิภาค - มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สายสำคัญ คือ สายชำสูง-ขอนแก่น และสายกระนวน-เชียงยืน - มีโรงพยาบาล และสถานพยาบาลในพื้นที่ - ชุมชนมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น ประชาชนเกิดความต้องการด้านคมนาคมมากขึ้น - มีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบด้านสาธารณูปโภคตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาล คือสำนักงานการไฟฟ้าส่วนแยกอำเภอกระนวน - มีแหล่งน้ำธรรมชาติ มีสภาพสะอาดเป็นแหล่งผลิตน้ำประปาได้	<u>จุดอ่อน</u> - การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างล่าช้า เพราะมีงบประมาณจำกัดในการนำไปพัฒนา - ระบบการผลิตน้ำประปายังไม่ได้มาตรฐาน <u>อุปสรรค</u> - การขยายถนนเพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชนมีข้อจำกัดด้วยชุมชน ที่อยู่อาศัยหนาแน่นไม่สามารถขยายผิวจราจรได้ - การขอขยายและพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การดำเนินการล่าช้าเนื่องจากเป็นการบริการของรัฐวิสาหกิจ - การให้บริการไม่สะดวกและสอดคล้องกับความต้องการเนื่องจากงบประมาณของหน่วยงานเจ้าของสาธารณูปโภคมีจำกัด
ด้านเศรษฐกิจ	<u>จุดแข็ง</u> - การเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งตลาดที่สำคัญ - มีภูมิประเทศและภูมิอากาศรวมทั้งสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร - มีโครงสร้างการคมนาคมขนส่งสามารถติดต่อได้ตลอดพื้นที่ทั้งจังหวัด มีถนนสายหลักตัดผ่าน <u>โอกาส</u> - มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง อาทิ พระธาตุขามแก่น - มีอุตสาหกรรมเกษตร - มีโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ในพื้นที่ โรงงานน้ำดื่ม - สามารถขนส่งสินค้าทางรถยนต์ไปยังจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดใกล้เคียงได้สะดวกสบาย - มีสถาบันการเงิน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในพื้นที่ - มีตลาดเกษตรอินทรีย์ ตลาดนัด	<u>จุดอ่อน</u> - ขาดการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาดินเค็ม - ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อร่วมกันเป็นกลุ่มผู้ผลิตบางกลุ่ม - ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร - แหล่งท่องเที่ยวมีน้อย ซึ่งขาดการปรับปรุงและส่งเสริม เช่น สวนสาธารณะบึงยาง - เด็กและเยาวชนในพื้นที่ขาดโอกาสในการพัฒนาด้านอาชีพภายในชุมชน <u>อุปสรรค</u> - การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมพาณิชย์และการบริการส่วนมากเป็นนักลงทุนในท้องถิ่นจึงทำให้อัตราการขยายตัวช้า - การรวมกลุ่มกันของชุมชนไม่มีความเข้มแข็งจึงไม่สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานออกไปจำหน่ายเพื่อเพิ่มรายได้

		- ขาดการส่งเสริมการลงทุนและขาดข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน
--	--	---

-33-

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน / อุปสรรค
ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	จุดแข็ง - มีวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น - ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น - มีศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจ ประชาชนมีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ - มีวัดเป็นสถานที่ที่สามารถพัฒนาและเสริมสร้างความพร้อมให้เป็นแหล่งวัฒนธรรม โอกาส - พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติจะทำให้ภายในจังหวัดมีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นต่างๆในเขตจังหวัด - พ.ร.บ.กระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ให้เทศบาล, มีอำนาจหน้าที่จัดการศึกษา - รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น	จุดอ่อน - คนบางกลุ่มขาดจริยธรรม คุณธรรม ขาดระเบียบวินัย - ค่านิยมยึดติดกับวัตถุสิ่งของและบริโภคนิยมเพื่อเผยแพร่กระจายเพิ่มมากขึ้น อุปสรรค - สื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เข้ามีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน ทำให้กระแสบริโภคนิยมและวัตถุนิยมรุนแรงมากขึ้นทำลายวิถีชีวิตดั้งเดิมของประชาชน
ด้านสาธารณสุข	จุดแข็ง - มีโรงพยาบาลประจำอำเภอและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลกระนวนที่ใกล้และสะดวกและอาสาสมัครสาธารณสุขที่มีศักยภาพสามารถให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนได้ดีในระดับหนึ่ง - มีกลุ่มชมรมผู้สูงอายุที่เอาใจใส่ในการให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพผู้สูงอายุในอำเภอข้าสูง โอกาส - มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกระนวน และโรงพยาบาลข้าสูงให้บริการมีเจ้าหน้าที่ให้บริการตลอดเวลา - เส้นทางคมนาคมสะดวกในการเดินทางเพื่อไปใช้บริการสถานบริการทั้งรัฐ-เอกชนในตัวเมือง - มีกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขที่เข้มแข็งทำกิจกรรมต่อเนื่อง	จุดอ่อน - ประชาชนบางกลุ่มไม่ใส่ใจสุขภาพอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม อุปสรรค - ขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุนจากหน่วยงานสาธารณสุข - บุคลากรของเทศบาลด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอและยังขาดประสบการณ์

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน / อุปสรรค
ด้านพัฒนา การเมืองและ การบริหาร	จุดแข็ง - ประชาชนมีความตื่นตัวและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น มีการรวมกลุ่มในชุมชน - ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง - มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม - ผู้นำมีความรู้ความสามารถ มีภาวะความเป็นผู้นำ มีศักยภาพในการบริหารงาน - ประชาชนมีความจริงจังในการทำงาน มีความเป็นตัวของตัวเองสูง โอกาส - อำเภอและจังหวัดเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาของภูมิภาค ทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน สังคม การศึกษาทำให้เกิดความคล่องตัวในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ - ส่วนกลางกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้นทำให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามภารกิจเพิ่มมากขึ้น - มีการกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญค่อนข้างชัดเจน - การถ่ายโอนอำนาจไปสู่ท้องถิ่นมีการถ่วงน้ำหนัก อำนาจ หน้าที่และงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น - นักการเมืองเป็นคนในพื้นที่ใกล้ชิดกับปัญหา ความต้องการประชาชน - กลุ่มผลประโยชน์เป็นคนในท้องถิ่นมากกว่าต่างถิ่น - ประชาชนมีความตื่นตัวด้านการเมืองสูงขึ้น โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง	จุดอ่อน - ประชาชนยังขาดความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประชาชน - ขาดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถในบางสาขาของงาน อุปสรรค - นักการเมืองท้องถิ่นบางคน ตลอดทั้งผู้นำในชุมชนขาดความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในระบบการปกครองท้องถิ่น - ประชาชนไม่เข้าใจและไม่ได้ศึกษาระเบียบกฎหมายเทศบาลและระบบของทางราชการ จึงไม่ทราบบทบาทของประชาชนที่พึงกระทำได้ - ประชาชนยังขาดจิตสำนึกสาธารณะและการเมือง ภาคพลเมืองยังไม่เข้มแข็งพอ ทำให้ขาดระบบการตรวจสอบนักการเมืองที่ดีพอ

ด้านพัฒนาสังคม	จุดแข็ง - มีองค์กรชุมชน เช่น กรรมการชุมชน กลุ่มสตรี อสม./กองทุนหมู่บ้าน/อปพร. โอกาส - พ.ร.บ.กระจายอำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้ให้อำนาจหน้าที่ เทศบาล. ในการจัดบริการสาธารณะทางด้านสวัสดิการสังคมและพัฒนาชุมชนกว้างขวางมากขึ้น - นโยบายรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง ซึ่งถือเป็นวาระแห่งชาติ	จุดอ่อน - ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - ปัญหาการพนัน - กลุ่มองค์กรต่างๆ ไม่เข้มแข็ง - การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน
-----------------------	--	--

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจและวิเคราะห์สภาพทางกายภาพของเทศบาลตำบลข้าสูง และบริเวณพื้นที่ต่อเนื่อง สามารถสรุปสภาพปัญหาของชุมชนได้ ดังนี้

1) ปัญหาด้านการคมนาคมและขนส่ง ปัจจุบันเทศบาลตำบลข้าสูง มีถนนเชื่อมโยงกับชุมชนในเขตเทศบาลระบบและโครงข่ายถนน แต่ละสายในเขตเทศบาลส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตและลาดยาง แต่ปัญหาการคมนาคมส่วนมากคือถนนชำรุด ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก และไม่มีเส้นแบ่งช่องจราจร

2) ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากพื้นที่มีการประกอบอาชีพหลัก คือ อาชีพการเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ทำให้มีความต้องการใช้น้ำค่อนข้างมาก และยังไม่มีระบบจัดเก็บน้ำ เพื่อใช้ในฤดูแล้งที่มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อปริมาณการใช้

3) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน เนื่องจากเทศบาลตำบลข้าสูง เป็นชุมชนชนบทกึ่งเมือง แต่ยังไม่มีระบบการทิ้งขยะที่ได้มาตรฐาน เช่นการคัดแยกขยะ ก่อนทิ้งลงถัง ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ตามการขยายตัวของชุมชนเมือง และปัญหาการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้อง ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

4) ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาข้าสูง การให้บริการในเขตเทศบาลตำบลข้าสูง ยังไม่ครอบคลุม และสำหรับการให้บริการน้ำประปายังไม่ได้มาตรฐาน ดังนั้นจึงต้องมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้บ้านเมืองมีความอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
1	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและ ชุมชนน่าอยู่	ด้านเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
			แผนงานการพาณิชย์	กองช่าง	
		ด้านบริการชุมชนและ สังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน	งานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาล	
2	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนและสังคมที่ มีคุณภาพ	ด้านบริการชุมชนและ สังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	
			แผนงานสังคมสงเคราะห์	งานสวัสดิการสังคม สำนักปลัดเทศบาล	
			แผนงานสาธารณสุข	งานสาธารณสุข สำนักปลัดเทศบาล	
			แผนงานศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา	
		ด้านการดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัดเทศบาล	
3	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนเพื่อการแข่งขัน	ด้านเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	งานสวัสดิการสังคม สำนักปลัดเทศบาล	
		ด้านบริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	งานสวัสดิการสังคม สำนักปลัดเทศบาล	
4	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ด้านบริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	งานสวัสดิการสังคม สำนักปลัดเทศบาล	
			แผนงานสาธารณสุข	งานสาธารณสุข สำนักปลัดเทศบาล	
		ด้านเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
			แผนงานการเกษตร	งานสวัสดิการสังคม สำนักปลัดเทศบาล	
5	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหาร จัดการที่ดี	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานบริหารทั่วไป	สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง	
		ด้านบริการชุมชนและ	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง	งานสวัสดิการสังคม	

		สังคม	ชุมชน	สำนักปลัดเทศบาล	
		ด้านการดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัดเทศบาล	